

PHILIPPA GREGORY

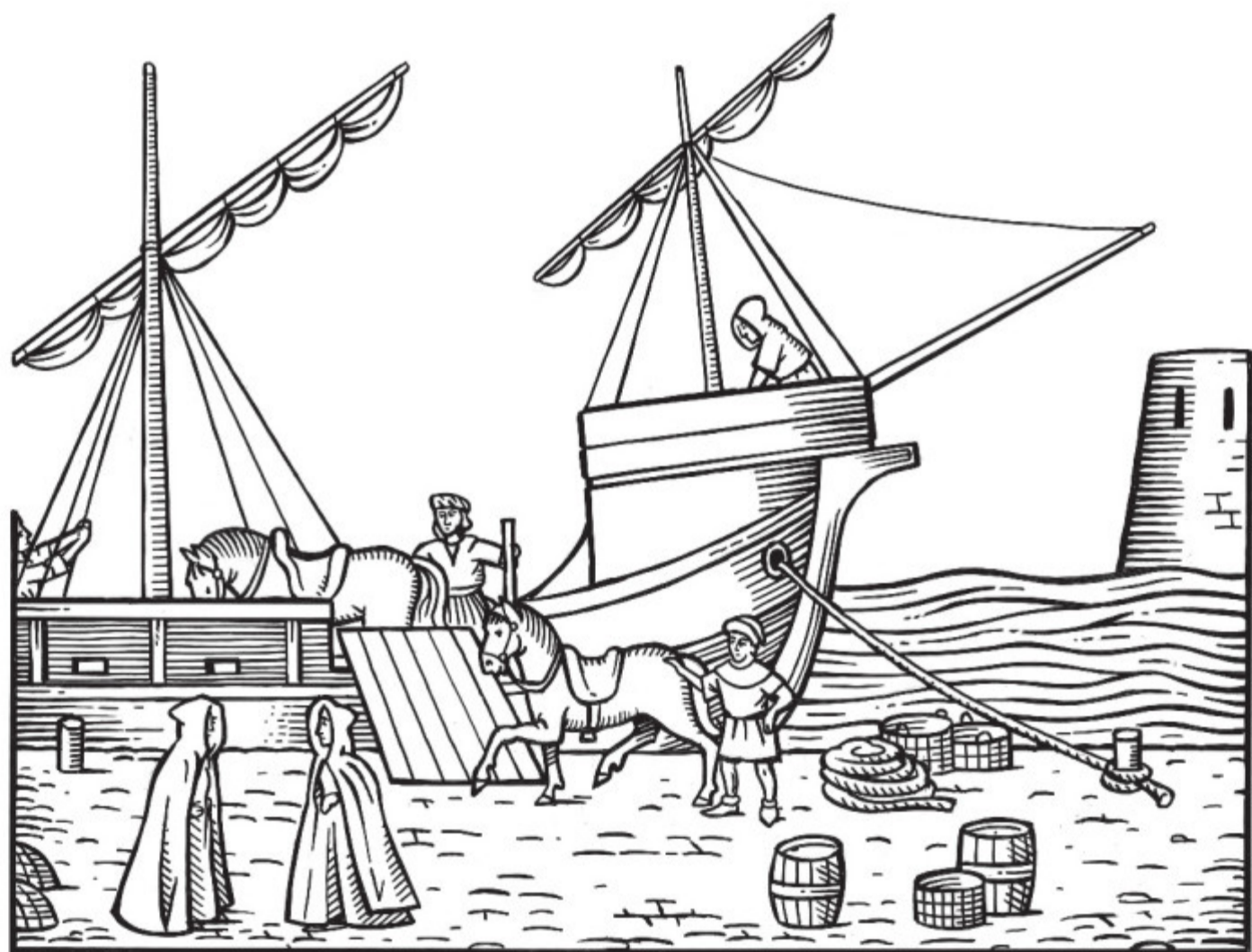
ORDINUL ÎNTUNERICULUI

II

CEI CARE ADUC FURTUNA

Traducere din limba engleză
de Elena Tătaru

POLIROM
2024

De dimineață, după micul-dejun, cele două fete, cu glugile pelerinelor trase cuviincios, au ieșit din han și au mers pe chei, unde Freize suia caii pe vasul care avea să-i ducă spre sudul coastei, în Bari. Luca și fratele Peter i-au însoțit, cel din urmă cărând prețioasele manuscrise, cusute în piei de oaie unse cu ulei pentru a le proteja de umezeală, cu măsuța de scris prinsă de spate în curele. Pe chei, printre vasele care se întorceau din cursele lor de pescuit din zori, Freize încărca măgarul și cei cinci cai.

Rampa care făcea legătura între chei și vas era lată și trainică, iar primii trei cai au trecut ușor pe ea și au intrat în despărțiturile lor, pregătite pentru călătorie. Ishraq se uita cum ultimul cal, al fratelui Peter, s-a oprit brusc pe rampă și a încercat să dea înapoi. Freize i-a pus o mână pe

coamă și i-a șoptit ceva, câteva cuvinte tainice, apoi i-a desfăcut căpăstrul, astfel încât calul era liber. Fratele Peter a strigat și s-a uitat în jur, gata să cheme pe careva să prindă calul dezlegat, dar Luca a clătinat din cap.

— Așteaptă, a zis el. Știe ce face.

O clipă, calul a rămas pe loc, dându-și seama că fusese eliberat, apoi Freize i-a atins coama încă o dată și s-a întors cu spatele la el, mergând singur pe rampă. Calul a ciulit urechile, privindu-l, apoi a luat-o ușurel după el, tropăind cu copitele pe rampa de lemn. Când a ajuns de unul singur pe punte, Freize l-a mângâiat și i-a șoptit câteva cuvinte de laudă, apoi a prins din nou căpăstrul și l-a dus în despărțiturile de pe vas.

— Căii îl adoră, a remarcat Luca, apropiindu-se de cele două tinere. Chiar îl adoră. Toate animalele au încredere în el. E un dar. E ca Sfântul Francisc din Assisi.

— Cumva are o pisicuță în buzunar? a întrebat Ishraq, făcându-l pe Luca să râdă.

— Nu știu. Nu m-ar mira.

— Cred că i-a dat de mâncare unei pisicuțe vagaboande și o tot poartă cu el, a zis fata. Aseară i-am mutat jacheta de pe scaunul din sala de mese și a mieunat.

Isolda a râs.

— E o pisicuță roșcată – a găsit-o acum câteva zile. Nu știam că încă o are.

Freize a coborât de pe vas.

— Aveți o cabină micuță și un mangal pentru gătit, le-a spus el fetelor. Ar trebui să stați destul de confortabil. Iar

vremea se anunță bună, vom ajunge în câteva ore. Ar trebui să intrăm în port cam pe la ora cinei.

— Urcăm la bord? l-a întrebat Isolda pe Luca.

Căpitanul era pe vas, strigând ordine, iar marinarii se pregăteau să dezlege funiile. Copiii cruciadei urmăreau pregătirile într-o doară.

— Domnul să-i binecuvânteze, a zis Isolda serioasă, cu un picior pe rampă și cu mâna în mâna lui Luca. Și Domnul să te binecuvânteze și pe tine, Luca. Ne vedem în Bari.

— Peste doar câteva zile, i-a răspuns el încet. E mai bine să călătorești așa, deși îți voi simți lipsa pe drum. Nu te voi dezamăgi. Te voi revedea acolo curând.

— Pânzele sus! a strigat căpitanul. Toată lumea la bord!

Fratele Peter i-a înmânat lui Freize manuscrisele și prețioasa măsuță de scris, ca să le ducă în cabina mică. Isolda s-a întors să urce pe rampă, când a simțit că, brusc, cheiul începe să i se clatine sub picioare. Pentru un moment, a crezut că un vas se lovise de chei și zgâlțâise lespezile mari de piatră, așa că a întins mâna și s-a prins de traversa rampei. Dar pe urmă zgâlțâitul s-a repetat și s-a auzit un hureit grav și profund, un zgomot atât de puternic și totuși atât de înăbușit, încât de teamă a apucat-o de mână pe Ishraq și s-a uitat în jur. În același timp, marginea cheiului a fost izbită nervos de mii de valuri mici, care se unduiau de parcă ar fi fost aduse de un vânt puternic, cu toate că marea era calmă.

Copiii de pe chei au sărit în picioare, ca și când pământul s-ar fi cutremurat sub ei, iar cei mai mici țipau înfricoșati.

— Ajutor! Ajutor!

— Ce-a fost asta? a întrebat Isolda. Ai auzit? Zgomotul acela groaznic?

Ishraq a clătinat din cap.

— Nu știu. Ceva ciudat.

— Știu că Mântuitorul meu există! a strigat Johann.

Toți s-au întors să se uite la el. Băiatul era cu totul netulburat. A întins brațele și a zâmbit.

— Auziți vocea Domnului? Simțiți atingerea mâinii Lui sfinte?

Luca a făcut un pas în față, către fete.

— Mai bine vă întoarceți la han..., a început el. Ceva e în neregulă...

Zgomotul puternic s-a auzit din nou, ca un mârâit, atât de profund și de aproape, încât au ridicat privirile spre cerul senin, chiar dacă nu se vedeau nori de furtună, apoi au privit din nou în jos, spre mare, care se învolburase cu mici valuri pripite.

— Domnul vorbește cu noi! le-a strigat Johann discipolilor săi, vocea auzindu-i-se limpede peste întrebările lor. Îl auziți? Îl auziți cum vorbește prin cutremur, vânt și foc? Lăudat fie-I numele. Ne cheamă să Îl slujim! Îl aud. Îl aud!

— Auziți-L! repetau copiii, vocile lor crescând ca-ntr-un cor. Auziți-L!

— Cutremur? a întrebat Isolda. A spus cutremur, vânt și foc?

— Mai bine așteptăm la han, a zis Ishraq tulburată. Mai bine nu ne urcăm pe vas. Mai bine ne adăpostim undeva. Dacă vine o furtună...

Isolda s-a întors cu ea, să se îndrepte spre han, când unul dintre copii a strigat:

— Uitați! Uitați-vă acolo!

Toată lumea și-a îndreptat privirile spre locul pe care îl arăta copilul, pe treptele cheiului, unde apele se loveau de treptele mai joase într-un ritm îngrijorător de rapid. Sub ochii lor se întâmpla ceva extraordinar. Marea se retrăgea cu o iuțeală neobișnuită, învolburându-se ca un râu revărsat, mai repede decât orice maree. Treapta udă s-a uscat sub soarele arzător în timp ce următoarea treaptă ieșea de sub ape. După aceea, pe măsură ce marea se retrăgea, algele verzi de pe treapta de mai jos au ieșit la iveală, apoi următoarea treaptă, și tot așa până pe fundul portului.

Apa curgea brusc ca într-o cascadă de pe trepte, pe care nu le mai văzuse nimeni de când fuseseră construite, în vremuri de demult, și care acum erau dintr-odată uscate și la vedere. Se retrăgea de pe fundul portului, fugind de pe uscat, scurgându-se de pe ziduri, astfel încât adâncurile scoteau la suprafață toate secretele și marea se transforma din nou în pământ uscat.

Era o priveliște stranie care te vrăjea. Fratele Peter s-a alăturat celorlalți, care se adunaseră pe marginea cheiului și se uitau cum se scurg apele. Marea descoperea din ce în ce mai mult pământ pe măsură ce se retrăgea tot mai departe. Caii de pe punte au nechezat de spaimă în timp ce vasul pe care se aflau a eșuat greoi pe fundul portului. Alte vase din apropiere atârnavă de funiile cu care erau legate de zidul cheiului sau, mai departe, în ceea ce ar fi fost apă mai adâncă, erau căzute și rostogolite pe-o parte, pe măsură ce

marea se retrăsese de sub ele, lăsându-le părăsite și cu ancorele neputincioase la vedere, înfipite în nămol – uriașe, grele și fără rost.

— Și „Moise și-a întins mâna asupra mării; Domnul a mânat marea cu un vânt puternic dinspre răsărit toată noaptea, a făcut din mare uscat și apele s-au despărțit!”¹, a strigat Johann din spatele mulțimii. Se auzeau strigăte de bucurie și copii care plângeau înfricoșați în timp ce își făcea loc printre ei ca să ajungă pe marginea cheiului și să se uite jos, în port, unde crabii fugeau prin nămolul de pe fund, iar peștii își zbăteau cozile în ochiuri răzlețe de apă.

— Și „Moise și-a întins mâna asupra mării: Domnul a mânat marea cu un vânt puternic dinspre răsărit toată noaptea, a făcut din mare uscat și apele s-au despărțit!”, a zis el din nou. Vedeți, Domnul a făcut din mare uscat – doar pentru noi. Aceasta este calea spre Ierusalim!

Mâna rece a Isoldei s-a furișat într-a lui Luca.

— Mi-e frică.

Luca era atât de entuziasmat, încât rămăsese fără aer.

— N-am văzut niciodată așa ceva. Nici în vis n-am crezut că se poate întâmpla! A spus el că se va întâmpla, dar nu mi-a venit să cred.

Ishraq și Isolda s-au privit înspăimântate.

1. Biblia sau Sfânta Scriptură a Vechiului Testament, Exodul, 14,27, traducere, introducere și note de pr. Alois Bulai și pr. Eduard Patrașcu, Departamentul de Cercetare Biblică, Iași 2023; toate citatele din Biblie din carte respectă ediția menționată mai sus.